ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23 — 84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δραχμαί 1,50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959
Ἀνατολὴ Ἡλίου 7.09 Δύσις 5.11
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
Ἔτος 26ον Ἀρ.θμὸς φύλλου 1717

ΑΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ο κ. Α. Ι. ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΗΝΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 16. Ἔντονος διπλωματικὴ δραστηριότης ἔχει ἀναπτυχθῆ μεταξὺ Ἡν. Πολιτειῶν, Μ. Βρετανίας, Γαλλίας καὶ Δ. Γερμανίας, ὡς πρὸς τὴν διάσκεψιν ἀνωτ. ἐπιπέδου διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἡ Γαλλία ὅσον καὶ Δ. Γερμανία, ἐπιμένουν ὅπως συγκληθῆ οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς Ἀνοίξεως τοῦ 1960.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματα, ὁ στρατηγὸς Ντέ—Γκώλ, ἐπιδιώκει ὅπως ἡ διάσκεψις συγκληθῆ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Κρουστσὲφ εἰς Παρισίους, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδιώξη ὅπως κατατοπισθῆ πλήρως ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς Σοβιετικῆς πολιτικῆς ἔναντι τοῦ Γερμανικοῦ προβλήματος, ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου θὰ ἐξαρτηθῆ, τὸ θέμα τῆς εἰρήνης καὶ κυρίως τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Αἱ ἀπόψεις αὐταὶ τοῦ στρατηγοῦ Ντέ—Γκώλ, ἔχουν διαβιβασθῆ εἰς Οὐάσιγκτων καὶ μελετῶνται ὑπὸ τοῦ Σταίητ Ντεπάρτμεντ, ὁ δὲ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Παρισίους, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῆ τὸν προσεχῆ μῆνα, θὰ δώση ἴδιας τὰς ἐπιβλεπομένας διευκρινίσεις αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰς διεξαχθείσας εἰς Οὐάσιγκτων συνομιλίας μεταξὺ τῶν κ.κ. Κρουστσὲφ καὶ Ἀϊζενχάουερ.

Καίτοι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἔχει ἐκδηλωθῆ πὲρ τῆς ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου συγκλήσεως τῆς ἀνωτάτης διασκέψεως, ἐν τούτοις, καὶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τοῦ Λονδίνου, τοῦτο δὲν θὰ καταστῆ δυνατόν, λόγῳ ἄλλως τε καὶ τοῦ διαρρέοντος χρονικοῦ διαστήματος. Οὕτω προκύπτει ὁ χρόνος τῆς ἀνωτέρω διασκέψεως θὰ παραμείνη τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκαθόριστος.

ο □ ο

Ἑλληνορουμᾶνος ἀντιπρόεδρος

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Πρὸ ἡμερῶν τινων, ὅταν ὁ κ. Νομάρχης, καθ' ἡμᾶς πολὺ ὀρθῶς ἐνεργῶν, ἀπεφάσισε νὰ συμπεριλάβῃ τὴν ἀνέγερσιν νέας Λαχαναγορᾶς εἰς τὰ ἔργα, ἅτινα θὰ ἐκτελεσθοῦν διὰ τοῦ γνωστοῦ ποσοῦ τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος παραχωρεῖ διὰ τὴν ἀπορρόφησιν ἀνέργων ἐν Πάτραις, εἴχομεν, ὡς ἡμερίς, πανηγυρίσει τὸ γεγονός, ἐκκινοῦντες ἀπὸ τὴν ὡς ἀποδεικνύεται, ἐσφαλμένην πεποίθησιν, ὅτι τὸ κράτος δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ ἀπορρίψη ἕνα ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ ἴδια τὰ ὀργανά του, Νομάρχης κλπ. (τοὺς ὁποίους τώρα περιφρονεῖ κατὰ προκλητικὸν τρόπον) εἶχον χαρακτηρίσει ἐπείγον. Καὶ εἶναι πράγματι λίαν ἐπείγον τὸ ἔργον τῆς Λαχαναγορᾶς ἐφ' ὅσον εἶναι ἀπόλυτα συνδεδεμένον μὲ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν ἐφ' ὅσον εἰς ἐλλιπὲς ἀλλήλουχος ἐκθέσεις τῶν εἰδικῶν ἀναφέρεται ὅτι: «Τεράστιοι ποντικοὶ ἐπικάθηνται τῶν λαχανικῶν, τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγον τρώγει ὁ κοσμάκης κ.λ.π. κ.λ.π. Καὶ ἔτσι ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, ὡς εὐχάριστον ἐπιτεύγμα, παραμένει μόνον ἕνα πρᾶγμα: Ὅτι ΣΑΦΩΣ πλέον, ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Λαχαναγορᾶς ἀπεδόθη πλήρως ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου προσωπικῶς, ὁ ὁποῖος καθίσταται οὕτω ὁπλάρχος ἔναντι τῶν δημοτῶν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἡ ὑπόσχεσις τοῦ κ. Βέτσου ὅτι ἡ Λαχαναγορὰ θὰ ἀνεγερθῆ ἔστω καὶ μὲ χρήματα τοῦ Δήμου, μᾶς εἶναι ἀρκετή. Θέλομεν δὲ νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι δὲ θὰ μᾶς δοθῆ ποτὲ τὸ δικαίωμα, νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι ἡ τελευταία ἀναλύσει οἱ δημότα δὲν ἀναζητοῦν ὑπευθύνους, ἀλλὰ τὴν ἀπέλεσιν ἔργων καὶ οὐδὲν πέραν αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Θέλουν τελευταίως ὡρισμένα ὑπερφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας, αἱ ὁποῖαι ἂν ἀποδειχθοῦν ἀληθεῖς, θὰ σημαίνουν, ὅτι ἡ πολιτικὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸν «Λαΐκον» καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ δὲν τυγχάνουν ἴσης μεταχειρίσεως. Ἀναφέρεται π. χ. ὅτι ἐνῶ ἔχει ἀποφασισθῆ νὰ χορηγῆται ἤδη, πλὴν τοῦ μισθοῦ καὶ ἐπίδομα θέσεως εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τεχνικοὺς ἔχει καθιερωθῆ μία ἐξουσιαστικὴ καὶ ἀδικος διάκρισις. Οὕτω τὸ ἐπίδομα διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς ἐργοδηγούς, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ἐπίδομα ἑδρας ἐκ 1100 δραχμῶν καὶ εἰς τοὺς ἀρχιτεχνίτας, οἱ ὁποῖοι εἰσπράττουν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀνὰ 500—600 δ. μηνιαίως ἕκαστος. Διὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς τεχνίτας καὶ ἐργάτας, τινὲς τῶν ὁποίων μάλιστα ἔχουν ὑπηρεσίαν οὐχὶ δύο καὶ τριῶν ἐτῶν, ἀλλὰ 20, 25 καὶ 30 ἀκόμη ἐτῶν οὔτε μία δραχμή. Δὲν νομίζει ὅμως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας, ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμά του νὰ εἶναι τόσον ἄδικον; "Οταν μάλιστα ἡ ἑταιρία εἶναι δημοτική, ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ἡ μεταχείρισις τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἴση πρὸς τοὺς ἄλλους;

...ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

Ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν» τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἀναμένουν συνήθως νὰ θλέπουν διατυπούμενας ἀπόψεις διαυγεῖς καὶ ὄχι ἐσκοτισμένας ἀπὸ ἀσαφῆ καὶ ἀποτελεσματικὰ ἐπιχειρήματα. Ὑπῆρξε δὲ σφάλμα της, ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ δειλίας καὶ ἀδυναμίας της νὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐγχωρίου ἐδάφους τῆς προσεγγίσεως τοῦ φέροντος τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰταλίας—Ἑλλάδος καὶ ἡ ὁποία